Gemeenteraad Gemeente Ooststellingwerf

[redacted] 1 februari 2021

Betreft: Opstelling en handelswijze College mbt toepassing ruimtelijke regels en handhaving [redacted]

Geachte leden van de raad,

Via deze brief wil ik graag de opstelling en de handelswijze van het College van B&W met betrekking tot het optreden tegen de langdurige overlast door de buren van [redacted] aan de orde stellen, alsook de uiterst twijfelachtige en manipulatieve wijze waarop het College haar eigen ruimtelijke regels meent te moeten toepassen en handhaven. Aangezien ik door deze opstelling en handelswijze ernstig benadeeld wordt en wordt aangetast in mijn rechtszekerheid, mijn woongenot en mijn belangen richt ik mij tot u.

Achtergrond en aanleiding

In Juli 2016 zijn wij met ons samengestelde gezin van [redacted] personen verhuisd naar onze woning aan [redacted]. Een prachtige ruime vrijstaande woning met een grote dubbele garage met ruime zolder, op een groot woonperceel met diepe achtertuin. Het perceel grensde aan de linker- en achterkant grotendeels aan twee agrarische percelen in eigendom van [redacted] die toen functioneel en feitelijk in gebruik waren als weiland, waar paarden liepen. Aan de achterzijde had de woning vrij uitzicht op het Blauwe Bos. Aan de linkervoorzijde, tegen het fietspad, stond een kleine witte woning op een klein woonperceel, in eigendom van de bewoners van [redacted] De op dat moment bestaande ruimtelijke situatie rondom de woning, met weiland rondom en vrij uitzicht op het Blauwe Bos, was voor ons een belangrijke reden om de woning te kopen.

In de loop van 2017 zijn de buren van de woning aan [redacted] (mensen op leeftijd) vertrokken en heeft de buurman van [redacted] het perceel met de woning (nr. [redacted]) van [redacted] gekocht. Begin 2018 heeft hij dit perceel vervolgens verkocht samen met twee agrarische percelen (nrs. [redacted]) die reeds langer zijn eigendom waren. De huidige buren van [redacted] hebben toen de drie genoemde percelen (1 woonperceel (nr. [redacted]) en 2 agrarische percelen (nrs. [redacted]) gekocht. Het eigendom van de bewoners van de [redacted] bestaat derhalve uit drie percelen, één met een woonbestemming (kadastraal perceel [redacted]) en twee met een agrarische bestemming (kadastrale percelen [redacted]).

In het voorjaar van 2018 zijn de nieuwe buren van [redacted] begonnen met het slopen van de oude woning op het perceel nr. [redacted] en daarna zijn zij gestart met grondwerkzaamheden ter voorbereiding van de bouw van een nieuwe woning. Omdat ik geen omgevingsvergunning voor deze nieuwbouw in de krant had gelezen, heb ik toen contact met de gemeente opgenomen. De gemeente gaf aan dat er voor de sloopwerkzaamheden noch een verplichte asbestinventarisatie was uitgevoerd noch een sloopvergunning was aangevraagd, en dat er ook geen bouwvergunning was aangevraagd. De gemeente heeft daarop de bouw enkele maanden stilgelegd.

- *Overlast 2018-2020*

In totaal hebben de sloop- en bouwwerkzaamheden aan [redacted] bijna twee jaar geduurd. In februari 2020 hebben de buren uiteindelijk hun intrek genomen in de nieuwe woning.

De buren hebben tijdens de sloop- en bouwwerkzaamheden continu (geluids)overlast veroorzaakt. In de eerste plaats vonden de bouwwerkzaamheden in de avonduren en in het weekend plaats (de buren hebben de woning zelf gebouwd, en deden dat in hun eigen tijd). Aangezien dit dus ook hoofdzakelijk in onze vrije tijd gebeurde, heeft dit onevenredig veel overlast veroorzaakt in verhouding tot de bouw van een woning door een aannemer/ bouwbedrijf dat op doordeweekse dagen en overdag plaatsvindt.
Daarnaast stond er bij de werkzaamheden structureel en langdurig een bouwradio aan, met name in de weekenden. Deze geluidsoverlast had ernstige gevolgen voor ons woongenot, onze rust en onze gezondheid.

Sinds het moment dat zij eigenaar van de percelen aan [redacted] zijn geworden, tot op de dag van vandaag hebben de buren op geen enkele wijze proactief contact met ons gezocht en overlegd. Ter informatie: de buren zijn afkomstig van de Hoge Esch in Oosterwolde, en wij worden inmiddels al jarenlang geregeerd door hun asociale, anarchistische gedrag. Ze doen waar ze zin in hebben en hebben lak aan alles en iedereen. Wij moeten voortdurend op hun gedrag reageren en hebben hen verschillende keren vriendelijk verzocht om rekening te houden met hun omgeving. Zonder resultaat. De vader van de buurman heeft mij zelfs bedreigd toen ik hem op een zondagmorgen vroeg of de radio wellicht uit mocht ("als je nu niet bij die schutting weggaat dan sla ik je er weg").
De gemeente is overigens bekend met deze mensen en hun gedrag: de handhaver kende ze wel (wat zegt dit over eerdere misdragingen van deze mensen?) en ook vanwege het niet aanvragen van een sloopvergunning en een bouwvergunning, zoals ik hierboven al aangaf.

Omdat gesprek en overleg met de buren geen enkel merkbaar positief effect had, hebben wij al eens de politie moeten inschakelen en is ook de handhaver verschillende keren met hen in gesprek geweest. De geluidsoverlast werd daar echter niet (of slechts zeer kortstondig en tijdelijk) minder door.

Overlast sinds 2020

Ook nu ze er sinds februari 2020 wonen, gaat de overlast door. Sinds februari 2020 liggen de agrarische percelen bezaaid met (bouw)materialen en geparkeerde voertuigen. Ons vrije uitzicht op de landerijen en het Blauwe Bos is sindsdien compleet dichtgebouwd met rotzooi (hiermee is men overigens in november 2019 al begonnen en de rotzooi is alleen maar toegenomen en beslist niet verminderd). Ik heb foto's die e.e.a. op verschillende momenten illustreren bijgevoegd.
In het voorjaar/de zomer van 2020 hebben zij uitgebreid bestraat rondom de woning en hebben zij een groot terras aan de achterzijde van de woning aangelegd en een coniferenhaag geplaatst tegen mijn zijmuur. Het terras en de coniferenhaag (erfafscheiding) zijn geplaatst op het agrarische perceel 886 direct achter de woning, hetgeen niet is toegestaan en waarvoor wederom geen vergunning, ontheffing of toestemming is aangevraagd. Ook deze werkzaamheden gingen weer gepaard met structurele en langdurige geluidsoverlast door het gebruik van een bouwradio.

In maart en april 2020 heb ik de handhaver hierover weer (verschillende keren) uitgebreid gemaild. De handhaver zat toen weliswaar met gezondheidsklachten thuis, maar heeft mij maandenlang aan mijn lot overgelaten en geen enkel initiatief genomen om tot een snelle

oplossing van de problematiek te komen. Dit ondanks verschillende mails en telefoontjes aan zijn adres. Ik heb de mails die ik in die periode aan hem heb gestuurd bijgevoegd.

Begin juni 2020 is de handhaver eindelijk op locatie polshoogte wezen nemen, maar ook dat was een kansloze exercitie: hij was compleet onvoorbereid op de buren afgestapt die hem behoorlijk verbaal agressief bejegenden en allerlei dreigementen uitten.
Doordat deze informele lijn via de handhaver uitzichtloos leek, geen enkel effect ressorteerde en ik nadrukkelijk het gevoel had dat ik niet serieus genomen werd, heb ik toen besloten een formeel handhavingsverzoek in te dienen (12 juni 2020). Inmiddels was overigens ook een bemiddelingspoging van de overbuurman door de bewoners van nummer [redacted] resoluut afgewezen.

De hoofdpunten van dit handhavingsverzoek betroffen het volgende:

1a. Onrechtmatig/oneigenlijk/illegaal gebruik van een deel van het agrarische perceel [redacted] als woonbestemming (aanleg terras, plaatsen schutting, aanwezigheid speeltoestellen);

1b. Plaatsing van coniferen tegen de erfgrens en mijn zijmuur;

2. Onrechtmatig/oneigenlijk/illegaal gebruik van de agrarische percelen [redacted] en [redacted] voor de opslag van een grote hoeveelheid (bouw)materialen en voertuigen;

3. Langdurige en structurele geluidsoverlast door een (bouw)radio rondom werkzaamheden en in het weekend.

Op 9 september 2020 heeft het College dit handhavingsverzoek op alle punten afgewezen. Hieraan voorafgaand had het College overigens de termijn om te komen tot een besluit al verlengd. Ik heb vervolgens tegen dit besluit bezwaar aangetekend op 30 september 2020. Via een nota van toelichting d.d. 17 december 2020 heeft het College hierop gereageerd. Op 21 januari jl. heeft er een zitting van de bezwaarschriftencommissie plaatsgevonden. Inmiddels heeft het College de termijn om tot een besluit op bezwaar te komen weer met zes weken opgerekt, bovenop de 18 weken die inmiddels reeds verstreken waren sinds de start van de bezwaartermijn. Ik heb de verschillende genoemde documenten ter informatie bijgevoegd.

Hierna ga ik op hoofdlijnen nader inhoudelijk in op de bovengenoemde punten en mijn bezwaren tegen de opstelling en de handelswijze van het College. Voor meer gedetailleerde informatie over deze punten verwijs ik u naar de betreffende documenten in de bijlage.

1a. Toepassing Beheersverordening Overige Dorpen 2014/Bestemmingsplan Haule 2003, onverbindendheid en legalisatie

Onjuiste toetsing, toepasselijk planologisch regime en onverbindendheid

Het College had mijn handhavingsverzoek op dit punt niet mogen toetsen aan de Beheersverordening Overige Dorpen 2014, maar had deze moeten toetsen aan het Bestemmingsplan Haule 2003. Het College beroept zich op de functiekaart Haule in de toelichting bij de Beheersverordening, maar deze is naar mijn mening "onverbindend' omdat deze nieuwe zaken regelt via de Beheersverordening waarvoor een dergelijk instrument niet bedoeld is. In dat geval dient er (volgens de jurisprudentie) te worden teruggevallen op het planologische regime van het Bestemmingsplan Haule 2003, waarin de percelen [redacted] en [redacted] een volledig agrarische bestemming en daarbij behorende gebruiksmogelijkheden hebben. Dit planologische regime had 1 op 1 moeten worden overgenomen in de Beheersverordening. Gebruik van een deel van het perceel [redacted] als woonbestemming (terras,

erfafscheiding coniferen, schutting) is in strijd met het toepasselijke planologische regime en dient derhalve middels handhaving te worden beëindigd. Praktisch gezien betekent dit dat het aanwezige terras en de erfafscheidingen van een coniferenhaag en een schutting dienen te worden verwijderd.

Samengevat zijn hiervoor de volgende redenen aan te voeren:

- Een beheersverordening mag alleen het bestaande gebruik vastleggen/bevriezen zoals dat is vastgelegd in reeds vastgestelde bestemmingsplannen. Dit staat ook in de bij de beheersverordening behorende toelichting onder 1.2.: *'Bij gebruik in ruime zin worden de geldende bestemmingsplannen als uitgangspunt genomen. In deze beheersverordening wordt gekozen voor de ruime variant.'*
- Een dergelijk instrument mag derhalve niet worden gebruikt voor het creëren van nieuwe/aangepaste bestemmingen of gebruiksmogelijkheden. Tegen een beheersverordening is namelijk geen bezwaar of beroep mogelijk.
  De wijziging van een gedeelte van het perceel [redacted] in een woonfunctie is in strijd met het bepaalde in artikel 3.38 Wet ruimtelijke ordening (Wro)) en daarmee onverbindend.
- Het bestaande gebruik van de kadastrale percelen [redacted] en [redacted] was op het moment van vaststelling van de Beheersverordening (2014), zowel op basis van het vigerende Bestemmingsplan Haule 2003 als het feitelijke gebruik "agrarisch", met alle daarbij behorende gebruiksmogelijkheden en -beperkingen. Sindsdien is via wijzigingen in het bestemmingsplan of via omgevingsvergunningen hieraan niets gewijzigd.
  Ik mocht er dus bij de aankoop van mijn woning in 2016 vanuit gaan dat de omgeving van de woning (de agrarische percelen [redacted] en [redacted]; en het vrije uitzicht over de landerijen en het Blauwe Bos) zo zou blijven zoals ik deze toen aantrof; immers, het feitelijke gebruik was toen agrarisch (weiland met paarden) (en dat was al decennialang zo getuige luchtfoto's) en er was een beheersverordening waarin deze ruimtelijke situatie was bevroren. Dit zou mij (rechts)zekerheid moeten bieden.
- Daar komt nog bij dat aan de functiekaart Haule van de Beheersverordening geen enkele juridische betekenis toekomt, omdat de kaart behoort bij de toelichting en niet bij de planregels. Aan de toelichting komt net als bij een bestemmingsplan geen juridische betekenis toe.
  Daarnaast zijn in artikel 3 van de Beheersverordening de gebruiksregels nader uitgewerkt. Hierbij wordt niet verwezen naar de functiekaart. Kortom: de functiekaart heeft geen enkele juridische betekenis.
- De College stapelt overigens, uitgaande van toetsing aan de onverbindende Beheersverordening, fout op fout:
  a) Het College is bij het verlenen van de omgevingsvergunning voor de bouw van de nieuwe woning aan [redacted] ook al uitgegaan van de onverbindende Beheersverordening, waardoor de achterkant van de woning nu iets uitsteekt over het bouwvlak. Bij het verlenen van de omgevingsvergunning is dus ook al getoetst aan een onjuiste juridische basis.
  Het College heeft toen gehonoreerd dat er een huis gebouwd werd dat bijna het volledige woonperceel beslaat. Ik neem aan dat hierbij (ten onrechte) de gedachte was dat er immers nog genoeg ruimte achter de woning overbleef voor andere woonfunctie-gerelateerde activiteiten, zoals een terras, een schuur, garage etc.
  b) Het College beroept zich ten aanzien van mijn handhavingsverzoek in eerste instantie op toepassing van de (onverbindende) Beheersverordening om te kunnen afzien van handhaving op de illegale activiteiten op het agrarische

perceel [redacted] Mijn formele handhavingsverzoek op dit punt heeft het College op basis hiervan dan ook afgewezen. Nu in de bezwaarprocedure erkent het College dat de (functiekaart in de) Beheersverordening onverbindend is, en start zij een legalisatieprocedure op om alsnog van handhaving af te kunnen zien op het betwiste stuk agrarisch perceel. Om van de basisplicht tot handhaving af te mogen zien dient er namelijk sprake te zijn van zicht op legalisatie of een bijzondere situatie (zie ook verderop bij punt 2).
Het College geeft in haar nota van toelichting aan dat ik in de legalisatie-procedure dan maar mijn bezwaren kenbaar moet maken. En dat terwijl ik nu al bijna een jaar bezwaar aan het maken ben tegen de handelswijze van het College en de wijze waarop zij met de toepassing van ruimtelijke regels omgaat en misbruik maakt van haar bevoegdheden op het gebied van Ruimtelijke Ordening, om de situatie te manipuleren in de door haar gewenste richting.
Bezwaar maken in het kader van de legalisatieprocedure is natuurlijk gezien alles wat ik in deze brief heb beschreven, een wassen neus met dit College; je kunt er vanuit gaan dat al mijn bezwaren dan wederom afgewezen zullen worden....
Inmiddels is gebleken dat de gemeente de woonbestemming op het agrarische perceel [redacted] veel aanzienlijk verder wil oprekken dan onverbindend was ingetekend in de plankaart Haule bij de Beheersverordening. Hiermee wordt een groot financieel voordeel gecreëerd voor de bewoners van [redacted] (percelen met een woonbestemming vertegenwoordigen immers een hogere waarde dan percelen met een agrarische bestemming) en heeft een zwaar waardeverminderend effect op mijn woning en bijbehorend perceel.

Het College heeft dus verschillende misstappen begaan op basis van een onverbindende juridische titel, en probeert dat nu koste wat het kost via legalisatie recht te breien, ten faveure van haarzelf en de buren, en ten nadele van mij. En dit met de grootst mogelijke vanzelfsprekendheid. Mijn rechtszekerheid wordt hierdoor ernstig geweld aangedaan en de gemeente negeert willens en wetens mijn belang en mijn woongenot. Dit staat lijnrecht op de taak van een gemeente om te handelen in het algemeen belang.

Legalisatieprocedure en ondeugdelijke argumentatie College

Ter onderbouwing van haar besluit om een legalisatieprocedure op te starten stelt het College in haar nota van toelichting het volgende:
"Wij merken op dat de beheersverordening verder is gegaan dan het continueren van de planologische situatie op basis van het bestemmingsplan. De bestemming voor het perceel 886 is deels gewijzigd van agrarisch naar wonen. We zullen de raad voorstellen om de planologische situatie alsnog in overeenstemming te brengen met hetgeen de raad ten tijde van de vaststelling van de beheersverordening al had beoogd. Gezien de concrete behoefte om een deel van het perceel voor het wonen te gebruiken en de kenmerken van de omgeving, waarbij er sprake is van een woonlint waarbij de woningen diepe achtertuinen hebben, is de woonfunctie ruimtelijk te verantwoorden."
Het College stelt hiermee dat de Raad heeft ingestemd met deze gedeeltelijke wijziging van de bestemming voor het perceel 886 van agrarisch naar wonen, toen zij de Beheers-verordening vaststelde, en dat de legalisatie die het College nu versneld wil doorzetten in de lijn en in de geest is van wat de Raad met de vaststelling van deze betwiste wijziging in de Beheersverordening beoogde.

Ik betwijfel echter ten zeerste of dat wel zo is en of de Raad zich er wel bewust van is geweest. Is hier geen sprake van het onjuist en onvolledig informeren van de Raad bij de vaststelling van de Beheersverordening, met verstrekkende gevolgen in mijn geval?
Het College heeft destijds bij de vaststelling van de Beheersverordening door de Raad, de Beheersverordening gepresenteerd als zou het gaan om het bevriezen/vastleggen van een bestaande planologische situatie zoals vastgelegd in de toen geldende (en door de raad vastgestelde) individuele bestemmingsplannen van de dorpen in de gemeente (in dit geval het Bestemmingsplan Haule 2003) (zie paragraaf 1.1. en 1.2. van de toelichting bij de Beheersverordening).
Nergens in het document, noch in de inleidende teksten noch in de juridische regels, wordt melding gemaakt van het creëren van andere of nieuwe gebruiksmogelijkheden of gedeeltelijke wijziging van bestemmingen. Naar nu blijkt is dit dus duidelijk wel gedaan in de Beheersverordening. Zoals ik hierboven al aangaf is een beheersverordening hier niet voor bedoeld en is deze daarmee onverbindend.

De vraag is daarnaast ook of dit instrument ook op andere plekken in Haule of in de andere dorpen in de gemeente waarop de Beheersverordening betrekking heeft op deze oneigenlijke wijze andere of nieuwe gebruiksmogelijkheden of bestemmingen mogelijk heeft gemaakt. Met risico op het ontstaan van vergelijkbare situaties bij andere inwoners, zoals nu bij mij het geval is.

Ook ben ik benieuwd of er verder in Haule, in het verlengde van de gestelde redenering van het College in haar nota van toelichting: "*Gezien de concrete behoefte om een deel van het perceel voor het wonen te gebruiken en de kenmerken van de omgeving, waarbij er sprake is van een woonlint waarbij de woningen diepe achtertuinen hebben, is de woonfunctie ruimtelijk te verantwoorden*", meer van dergelijke situaties worden gecreëerd of dat ik de enige ben. In dat geval ben ik van mening dat de beoogde legalisatie disproportioneel is.

Ten aanzien van het agrarische perceel [redacted] en de verruimde woonbestemming die hiervoor in de Beheersverordening is gecreëerd, vraag ik mij daarnaast nadrukkelijk af op wiens initiatief deze aanpassing in de Beheersverordening is opgenomen. Naar mijn mening heeft niemand van de direct betrokkenen er toen om gevraagd en was er in 2014 geen enkele aanleiding voor een dergelijke bestemmingswijziging. Ik ben er vrij zeker van dat dit niet op verzoek van de toenmalige bewoners van nummer [redacted] en ook niet door die van nummer [redacted] is gebeurd. Het perceel [redacted] was op het moment van vaststelling van de Beheersverordening namelijk in eigendom van nummer [redacted] De woning van nummer [redacted] zit ver af van de plek waar deze verruimde woonbestemming nu mogelijk is gemaakt. Bovendien laten luchtfoto's zien (zo verklaarde dhr. Pijlman van de Afdeling RO mij telefonisch) dat het feitelijke en functionele gebruik van het perceel [redacted] al decennialang agrarisch is. Er is in de Beheersverordening iets gecreëerd waarom niemand heeft gevraagd, maar die wel enorm bepalend is voor de situatie waarin ik mij nu al jarenlang bevindt.

Bovendien staat de argumentatie van het College lijnrecht op hetgeen in 2.5. van de toelichting van de Beheersverordening mbt Haule staat: "*Het dorp kent een langgerekte structuur, waarbij de bebouwing zowel verspreid langs de Dorpsstraat, als op enige afstand daarvan voorkomt.* ***Het open karakter wordt in het dorp met name bepaald door de agrarische percelen tussen de(woon)bebouwing. Dit dient net als in de andere dorpen behouden te blijven.***"

1b. Coniferen en erfgrens

Dit onderwerp heeft een directe relatie met 1a. Het gaat hierbij om het volgende:

De buren hebben een coniferenhaag geplant op de erfgrens, pal tegen mijn rechter zijmuur waarin ook ramen zitten. Artikel 4:11H van de Algemene Plaatselijke Verordening zegt hierover het volgende: *De afstand als bedoeld in artikel 5:42 Burgerlijk Wetboek is vastgesteld op 0,5 meter voor bomen en op nihil voor heesters en heggen in privaat eigendom en op nihil voor bomen, heesters en heggen in eigendom van de gemeente.* Op basis van de APV mogen de coniferen dus wel zo dicht op de erfgrens staan. Ik ben echter van mening dat er in deze specifieke situatie moet worden afgeweken van de regels: de groei van coniferen direct tegen mijn buitenmuur levert risico op beschadiging op voor de fundering (wortelgroei) en de buitenmuur en dakgoot. Daarnaast groeien de coniferen straks voor mijn ramen, waardoor ik daar geen uitzicht en lichtinval meer heb. Bovendien heb ik er recht op om bij mijn buitenmuur te kunnen voor noodzakelijke onderhoudswerkzaamheden, uiteraard in overleg met de buren.

De uitkomst van 1a. is hierbij bepalend: Indien de volledige agrarische bestemming van het perceel [redacted] in stand blijft (conform het Bestemmingsplan Haule 2003) dan zou deze coniferenhaag op de erfgrens en pal tegen mijn zijmuur, eveneens verwijderd moeten worden omdat het hier een erfafscheiding betreft gerelateerd aan een woonbestemming. Mocht het college willens en wetens de legalisatie van de woonbestemming op dit perceel doorzetten dan zou de plaatsing van coniferen (erfafscheiding) en de afstand tot de erfgrens op zich niet (meer) in strijd zijn met de APV en de verruimde woonbestemming na legalisatie. Persoonlijk zou ik graag zien dat de coniferen sowieso worden verwijderd, ongeacht de uitkomst van 1a.

2. Beginselplicht tot handhaving en illegaal gebruik agrarische percelen 886 en 887 (opslag (bouw)materialen en voertuigen)

Bij overtreding van een wettelijk voorschrift geldt dat het bestuursorgaan dat bevoegd is om met bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moet maken. Dit wordt ook wel de beginselplicht tot handhaving genoemd. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag het bestuursorgaan volgens jurisprudentie besluiten niet handhavend op te treden. Dit kan zich voordoen indien concreet zicht op legalisatie bestaat. Daarnaast kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien.

Ten aanzien van het grootschalige en langdurige illegale/onrechtmatige gebruik van de agrarische percelen [redacted] en [redacted] voor de opslag van (bouw)materialen en geparkeerde voertuigen, heeft de gemeente wel degelijk een plicht tot handhaving. Op deze percelen is geen sprake van zicht op legalisatie of een bijzondere omstandigheid waardoor van handhaving kan worden afgezien. Er dient dan ook onmiddellijk te worden gehandhaafd op dit illegale/onrechtmatige gebruik van de genoemde percelen, en deze dienen dan ook op zeer korte termijn (maximaal een maand) te worden vrijgemaakt, te beginnen met de rotzooi die in mijn (vrije uit)zicht staat. Inmiddels houdt de gemeente deze illegale/onrechtmatige situatie door haar lamlendige optreden al ruim een jaar in stand. Het heeft nu lang genoeg geduurd.

Het College erkent dat de opslag van (bouw)materialen en voertuigen op de agrarische percelen illegaal/onrechtmatig is en in strijd is met de bestemming en het toegestane gebruik van deze percelen. Het College stelt echter dat zij de toezegging van de buurman hebben dat de rotzooi wordt verwijderd in de loop van 2021 als de bouwwerkzaamheden zijn beëindigd, en gedoogt deze situatie tot die tijd en ziet af van handhaving.

Ook hier heb ik ernstige bezwaren tegen de opstelling en de handelswijze van het College, en wel, in aanvulling wat ik hiervoor al stelde, om de volgende redenen:

- In hetzelfde gesprek waarin de buren de genoemde toezegging hebben gedaan hebben ze aangegeven voorlopig hiervoor geen geld te hebben;
- Sinds juni 2020 is er niet of nauwelijks meer wat gebeurd;
- Er is op korte termijn geen zicht op dat er iets gaat gebeuren. Immers, er wordt nu eerst een legalisatieprocedure opgestart die eerst afgerond moet worden voordat er weer met werkzaamheden gestart kan worden;
- Bovendien staat de grote hoeveelheid bouwmaterialen en stenen niet in verhouding tot de beperkte ruimte die naar verwachting, ook na legalisatie, nog beschikbaar is voor bouwwerkzaamheden (bestrating of bouwwerken);
- De gedoogsituatie duurt nu al een jaar (en eigenlijk al sinds 2018, omdat er tijdens de bouwwerkzaamheden ook al op een illegale wijze gebruik werd gemaakt van een deel van de agrarische percelen) en zou nog wel eens heel 2021 kunnen duren. Er is geen concrete einddatum en een volledig open eind. Dat is onacceptabel en disproportioneel. Hier is geen sprake van een zorgvuldige, onpartijdige, transparante en goed onderbouwde afweging van de verschillende belangen; waar blijft hierin mijn belang van rust, woongenot en vrij uitzicht?
- Bepaalde zaken die nu gestald zijn in mijn vrije uitzicht (zoals voertuigen) hebben niets te maken met bouwwerkzaamheden;
- De materialen en voertuigen hoeven helemaal niet in mijn zicht neergezet te worden en te blijven staan; er is voldoende ruimte op het perceel achter de woning, uit mijn zicht, achter de schutting. Ik zie dit dan ook als regelrecht pest- en provoceergedrag van de buren.

3. *Geluidsoverlast*

Hierboven heb ik al aangegeven dat ik, zowel tijdens de bouw van de woning (april 2018 – februari 2020) als daarna (ze wonen er sinds februari 2020), ernstige geluidsoverlast van de klussende buren van [redacted] ondervind. Bij herhaling heb ik richting de gemeente aangegeven dat deze geluidsoverlast:

- Hoofdzakelijk plaatsvindt in de weekenden (soms zelfs op zondag), 's avonds en op vrije dagen;
- Structureel, terugkerend en urenlang is.

Dit veroorzaakt een onevenredige aantasting van ons woon- en leefgenot en heeft zorgelijke effecten op onze gezondheid.

Naar aanleiding van mijn formele handhavingsverzoek d.d. 12 juni 2020 geeft het College aan dat er verschillende controles zijn geweest maar er geen overtredingen zijn geconstateerd en er derhalve niet gehandhaafd hoeft te worden.
Op zich is het juist dat een overtreding moet worden geconstateerd. Ik ben het echter volstrekt oneens met de wijze waarop het College hiermee om is gegaan en tot haar conclusie komt. Het College noemt data waarop geluidsmetingen zijn verricht. Ik constateer echter dat deze metingen hebben plaatsgevonden op verkeerde momenten: op doordeweekse dagen, niet tijdens werkzaamheden en ook nog eens in de zomervakantie. Logisch dus dat er geen overlast is geconstateerd. Bovendien doet deze wijze van meten geen recht aan het structurele karakter van de geluidsoverlast (ruim 100 uur verspreid over meerdere weekenden) en de lange duur ervan (vaak 7-8 uur per dag) waar ik met name tegen ageer.

Het structurele, langdurige karakter van deze geluidsoverlast, het feit dat daarover noch door ons noch door bemiddeling van de overbuurman een gesprek mogelijk is (pogingen daartoe werden zelfs met bedreigingen beantwoord), en de effecten die dit op ons woongenot en onze gezondheid heeft, zijn naar mijn mening voldoende reden om deze overlast aan te merken als "geluidsoverlast voor omwonende" zoals dat geformuleerd staat in de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) in artikel 4.6 Overige geluidhinder, lid 1. Daar staat: *Het is verboden buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer of van het Besluit op een zodanige wijze toestellen of geluidsapparaten in werking te hebben of handelingen te verrichten dat voor een omwonende of voor de omgeving geluidhinder wordt veroorzaakt.*
Ik heb daarnaast moeite met de enge interpretatie die het College geeft aan "geluidhinder voor een omwonende". Het College baseert haar besluit op metingen, terwijl ik juist aangeef dat ik problemen heb met het structurele karakter van de geluidsoverlast, de momenten waarop deze plaatsvindt, en de duur (vaak 7-8 uur per keer), en de nadelige effecten die deze overlast heeft op ons woon- en leefgenot en onze gezondheid. Sinds oktober 2018 hebben wij niet meer ontspannen buiten kunnen zitten en van ons perceel kunnen genieten in onze vrije tijd. Het stoort mij enorm dat het College deze zaken totaal negeert en nergens merkbaar begrip en aandacht voor mijn belang heeft.
Ook vind ik het onvoorstelbaar dat op de momenten dat ik de geluidsoverlast ondervond en hiervan melding maakte bij de gemeente (de handhaver), de gemeente nooit op locatie is wezen kijken en zich ter plaatse door mij heeft laten informeren. Ook hierin wordt ik dus volstrekt niet serieus genomen en wordt dus op schrijnende wijze de handelswijze van de gemeente opnieuw duidelijk.

Om van deze discussie af te komen lijkt mij de enige oplossing het opleggen van een verbod op het gebruik van een (bouw)radio bij werkzaamheden, of liever nog: helemaal geen radiogebruik meer buiten. Dat lijkt mij beslist geen onredelijke eis, aangezien ik al bijna 3 jaar lang in een bouwproject zit met de daarmee gepaard gaande (geluids)overlast, dat werd uitgevoerd in de vrije tijd van de buren (avonduren en weekenden) en dus ook onze vrije tijd.

Afsluitende opmerkingen

In aanvulling op, en deels ter samenvatting van het voorgaande, zitten mij met name de volgende zaken enorm dwars met betrekking tot de opstelling en de handelswijze van het College en de ambtelijke dienst:

Ik ben inmiddels al bijna drie jaar aan het knokken voor mijn woon- en leefgenot en mijn belangen, en kom op voor mijn recht. Ik neem daarbij niet het recht in eigen hand, maar probeer zoveel mogelijk de formele wegen te bewandelen.
En dan krijg je met zo'n gemeente te maken, die al uitgebreide ervaring heeft met het gedrag van deze mensen (naar alle waarschijnlijkheid ook al op toen ze nog op [redacted] woonden), maar die deze buren koste wat het kost wil ontzien, zich laat intimideren en haar eigen paadje van misstappen probeert schoon te vegen om gezichtsverlies te voorkomen.
In plaats van autoriteit en gezag uit te stralen is de gemeente willens en wetens al drie jaar lang niet van plan om deze mensen te begrenzen, en wordt anarchistisch en asociaal gedrag door deze gemeente gedoogd, beloond en versterkt, met als meest schandalig dieptepunt de beoogde legalisatie. In alles wordt er door de gemeente toegeredeneerd naar een voor haar en de buren op nummer [redacted] meest gunstige uitkomst.

De gemeente meet nadrukkelijk met twee maten. Waarom hebben de buren meer krediet en rechten dan ik? Naar mijn mening hoort een gemeente er te zijn voor alle inwoners, zonder onderscheid of voorkeuren.

Nergens is er in deze kwestie bij de gemeente sprake van het dienen van het algemeen belang (een voorname taak van de lokale overheid), een betrouwbare overheid c.q. een zorgvuldige, onpartijdige, transparante en goed onderbouwde afweging van de verschillende belangen.
De gemeente stelt regels in het algemeen belang, dient deze op de juiste wijze toe te passen en hierop ook te handhaven. Daar mag je als burger op vertrouwen. Mijn vertrouwen in deze gemeente is inmiddels volledig weg en ik voel me door het handelen van de gemeente ernstig benadeeld in mijn belangen, mijn rust en woongenot (en meer in algemene zin: de leefbaarheid), en mijn rechtszekerheid. Ook heeft de hele situatie inmiddels nadrukkelijk gevolgen voor onze gezondheid.

De gemeente heeft hieraan totaal geen boodschap gehad, en evenmin aan de urgentie, en de dringende (emotionele) oproepen tot ingrijpen. Ambtenaren reageerden niet, gemaakte mondelinge afspraken werden niet nagekomen, ontvangst van documenten werd niet bevestigd en beslistermijnen werden zonder opgaaf van redenen iedere keer doodleuk verlengd. Daardoor zijn we inmiddels alweer een jaar verder sinds ik (in eerste instantie informeel) zaken heb aangekaart bij de handhaver (maart 2020). Bovendien heb ik de gemeente (via deze handhaver) in maart 2020 al nadrukkelijk gewaarschuwd dat er zaken op de percelen van de buren van nummer [redacted] gingen gebeuren die naar mijn mening in strijd waren met de bestemming en het gebruik van de percelen, en dat daardoor inmiddels een illegale situatie is ontstaan ten aanzien van een terras en een coniferenhaag.

Ik hoop u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben en hoop dat u als Raad hierin iets voor mij kunt en wilt betekenen. Het moge duidelijk zijn dat ik gezien de handelswijze van het College er primair aan hecht dat u de beoogde legalisatie tegenhoudt en het College vergt op onmiddellijke nakoming van haar basisplicht tot handhaving. Haast is hierbij geboden, aangezien de legalisatieprocedure inmiddels in een vergevorderd stadium is (het bestemmingsplan ligt inmiddels voor advies bij de Provincie) en het College voor eind februari een besluit moet nemen op bezwaar.

Ik zie uw reactie met belangstelling tegemoet. Uiteraard ben ik te allen tijde bereid om, indien gewenst, e.e.a. nader toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

Bijlagen:

- Emails d.d. 23 maart 2020, 30 maart 2020, 28 april 2020 aan [redacted] (Handhaving)
- Emails d.d. 26 mei 2020, 2 juni 2020, 10 juni 2020 en 7 juli 2020 aan [redacted] (RO).
- Kaarten van toepassing op de situatie mbt Dorpsstraat 31 (Bestemmingsplan Haule 2003 en Beheersverordening 2014)
- Foto's mbt de overlastsituatie aan de Dorpsstraat 31
- Formeel verzoek tot handhaving 12 juni 2020
- Besluit College op het formele verzoek tot handhaving 9 september 2020
- Bezwaarschrift d.d. 30 september 2020
- Nota van Toelichting/Verweerschrift van het College d.d. 17 december 2020